

afholdt et Valg. Nu har Udviklingen i Københavns Kommune imidlertid ført med sig, at det, der skulde være det ekstraordinære, er nær ved at blive det ordinære. De Tider, hvor man kunde nøjes med Grundbeløbet eller Grundbeløbet med et Tillæg af 20 Procent, er vist ikke ret nær forestaaende. Nu er Forholdet imidlertid det, at § 27 yderligere fastsætter — efter den Fortolkning, der er fremkommet fra den højtærede Indenrigsministers Side —, at der i en Valgperiode kun kan afholdes eet Skattevalg. Altsaa, hvis man een Gang har forhøjet Skatteprocenten i en Valgperiode, kan der i denne ikke finde nogen yderligere Forhøjelse Sted. Dette har til Følge, at den Borgerrepræsentation, der sidder, naar Udgifterne overskrider det, der kan dækkes ved Indtægterne af den een Gang vedtagne Skatteforøgelse, vil blive nødt til at skubbe de forøgede Udgifter, der kommer, over paa de Folk, der kommer efter, og man vil da ved det derefter kommende Valg faa en pludselig og meget stærk Stigning, idet alle de Udgifter, der ikke har kunnet dækkes hidtil, jo saa skal dækkes. Det er for at bøde herpaa, at det nu foreslaas, at en Forhøjelse yderligere skal kunne ske i en Valgperiode, naar der efter nye Valg af den nyvalgte Borgerrepræsentation og Magistraten gives Tilladelse dertil.

Forslaget tilsigter desuden en anden Forandring i de bestaaende Forhold. Efter den Fortolkning, der gøres gældende af den højtærede Minister, er Forholdet nu det, at naar der ved en Valgperiodes Slutning foretages et Valg, og dette Valg tillige er et Skattevalg, saa gælder dette Valg ikke som Skattevalg for hele Valgperioden, man gaar ind i, men det bliver nødvendigt, dersom man i det følgende Aar vil have en højere Skatteprocent end Grundbeløbet med Tillæg af de 20 pCt., at holde nyt Valg. Efter den Fortolkning skulde Forholdet altsaa blive det, at under de ekstraordinære Forhold, hvorunder vi for Øjeblikket lever i København, vilde det blive nødvendigt at afholde Valg to Gange hvert fjerde Aar i Stedet for, som Loven oprindeligt bestemte, een Gang hvert fjerde Aar. Dette Forhold foreslaas nu ændret. En tredje Forandring, som Forslaget gaar ud paa, er, at naar Skatteprocentens Stigning skyldes nye Love, som f. Eks. Vedtagelsen af en Lov om Understøttelse til Enker og Enkemænd, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at give Bemyndigelse til, at Skatteforhøjelsen finder Sted, uden at der afholdes nye Valg.

Som man vil se, er de Ændringer, der her foreslaas, af en ret principiel Natur. Jeg maa indrømme, at det er noget af et Brud med et Princip, som oprindeligt var nedlagt i Loven, og jeg forstaar saa godt, at der kan være nogen Betænkelse ved at gennemføre et saadant Forslag, uden at der har fundet en nærmere Drøftelse Sted i et Udvalg, men ud fra disse Betragtninger skal jeg for øvrigt tillade mig at anbefale Forslaget.

Dalsgaard: Den Tanke, der ligger til Grund for Affattelsen af den nugældende § 27 i den københavnske Indkomstskattelov, er temmelig sikkert, som af den ærede første Taler (Poul Rasmusen) bemærket, den, at normalt behøvede man kun at opkræve det saakaldte Grundbeløb, der er fastsat i Lovens § 9, eventuelt med Tillæg af $\frac{1}{5}$, som Indkomstskat i København; man er gaaet ud fra, at det normalt vilde være tilstrækkeligt til at tilvejebringe Balance. Men det har hurtigt vist sig, at dette Beløb ikke slaar til. I det Regnskabsaar, vi for Tiden er i, er der, saa vidt jeg ved, lignet Grundbeløbet plus $\frac{2}{5}$, og paa det Budget, som er under Forberedelse, og som skal gælde for det kommende Regnskabsaar, kan man vist ikke en Gang blive staaende ved det, men maa gaa op til Grundbeløbet plus $\frac{5}{10}$ for at faa Balance. Under disse Forhold synes den nugældende § 27 ikke at være heldigt affattet. Den bestemmer, at en ny Borgerrepræsentation altid skal begynde en ordinær Valgperiode med Grundbeløbet plus $\frac{1}{5}$, og da det er givet, at det ikke kan slaa til — det slaar ikke til for Tiden, og der er vel sagtens ikke megen Udsigt til, at Skatten vil gaa ned i København i en nær Fremtid —, saa vil denne Bestemmelse i § 27 medføre, at der altid vil blive et Skattevalg i det første Aar af Valgperioden, og da § 27 endvidere bestemmer, at der kun maa afholdes eet Skattevalg i en ordinær Valgperiode, og at den Procent, der efter dette Valg slaas fast, skal ligge til Grund for Ligningerne senere i Valgperioden, og at man i hvert Fald ikke maa gaa over den i de tilbageværende Aar af Valgperioden, saa kan § 27, som den nu foreligger, medføre, at der kan blive ret store Underskud, som ikke kan blive dækkede, i de sidste Aar af en Valgperiode.

Begge disse Forhold synes mig ret uheldige, og det er derfor temmelig nødvendigt at ændre Paragraffen. — Det Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister nu har forelagt, ændrer den i begge Hen-